

Правління Національного банку України

ПОСТАНОВА

07 червня 2018 року

м. Київ

№ 60

**Про затвердження Змін до Положення про застосування
Національним банком України заходів впливу**

Відповідно до статей 7, 15, 55, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статей 35, 66, 67, 73, 74 Закону України “Про банки і банківську діяльність”, з метою врегулювання окремих питань застосування Національним банком України заходів впливу, удосконалення здійснення Національним банком України контролю за виконанням розроблених банками заходів, що подаються банками до Національного банку України, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17 серпня 2012 року № 346, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 вересня 2012 року за № 1590/21902 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту методології (Іваненко Н. В.) після офіційного опублікування довести до відома банків України інформацію про прийняття цієї постанови.

3. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Я. В. Смолій

Інд. 22

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
07 червня 2018 року № 60

Зміни до Положення про застосування
Національним банком України заходів впливу

1. У розділі II:

1) у пункті 1.3 глави 1:

у підпункті “е” слово “висновків” замінити словами “висновків/звітів”;
доповнити пункт новим підпунктом такого змісту:

“і) недотримання банком вимог нормативно-правових актів Національного банку щодо нагляду на консолідованій основі.”;

2) у главі 3:

у пункті 3.3:

абзац перший викласти в такій редакції:

“3.3. Банк, який порушив хоча б один із нормативів капіталу, установлених Національним банком, зобов’язаний подати до Національного банку план заходів для підтримки або відновлення рівня капіталу (далі – програма капіталізації) для укладення письмової угоди. Ця вимога застосовується також і до філії іноземного банку, яка порушує нормативи капіталу.”;

абзац третій виключити;

у пункті 3.4 слова “план заходів щодо відновлення рівня регулятивного капіталу (далі – програма капіталізації)” замінити словами “програму капіталізації”;

3) в абзаці четвертому пункту 9.8 глави 9 слово “форми” виключити;

4) у главі 12:

пункт 12.2 доповнити новим підпунктом такого змісту:

“21) неподання/несвоєчасне подання до Національного банку програми капіталізації/плану реструктуризації/плану фінансового оздоровлення/плану заходів щодо усунення допущених банком порушень або подання програми капіталізації/плану реструктуризації/плану фінансового оздоровлення/плану заходів щодо усунення допущених банком порушень, що не відповідає встановленим Національним банком вимогам.”;

пункт 12.6 викласти в такій редакції:

“12.6. Національний банк розглядає розроблені банком заходи щодо приведення своєї діяльності у відповідність до вимог законодавства/план фінансового оздоровлення щодо їх/його реалістичності, ефективності, відповідності вимогам Національного банку та в разі потреби надає обґрунтовані зауваження, які банк (філія іноземного банку) зобов'язаний(а) урахувати.”.

2. У розділі III:

1) у главі 1:

пункт 1.2 доповнити новим абзацом такого змісту:

“План фінансового оздоровлення/програма капіталізації банку має включати строки поступового виконання банком запланованих заходів та досягнення встановлених Національним банком значень нормативів капіталу та інших запланованих показників.”;

пункт 1.3 викласти в такій редакції:

“1.3. До плану фінансового оздоровлення/програми капіталізації банку додаються необхідні обґрунтування, розрахунки, гарантійні листи (листи про наміри) учасників/інвесторів щодо забезпечення капіталізації банку в розмірі, передбаченому програмою капіталізації, який має відповідати розміру докапіталізації банку, а також документи (за наявності) для підтвердження джерел походження власних коштів учасника/інвестора, які планується використати для забезпечення виконання плану фінансового оздоровлення/програми капіталізації.”;

пункт 1.4 після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

“запевнення, що учасник/інвестор може документально підтвердити джерела походження його власних коштів для здійснення докапіталізації банку (внеску до статутного капіталу банку);”;

пункт 1.5 доповнити двома новими абзацами такого змісту:

“Банк зобов'язаний протягом 15 днів із дня отримання листа Національного банку подати доопрацьований план фінансового оздоровлення/програму капіталізації.

Рішення про погодження плану фінансового оздоровлення/програми капіталізації банку приймає Правління Національного банку або Комітет з питань нагляду.”;

2) абзац третій пункту 2.2 глави 2 викласти в такій редакції:

“перелік заходів щодо поліпшення фінансового стану з визначенням кількісних та/або якісних показників діяльності банку та строків їх поступового досягнення;”;

3) у главі 3:

пункти 3.1 та 3.2 викласти в такій редакції:

“3.1. Програма капіталізації має включати:

1) перелік можливих шляхів щодо збільшення регулятивного/основного капіталу банку за рахунок внутрішніх та/або зовнішніх джерел;

2) прогнозні розрахунки збільшення розміру регулятивного/основного капіталу банку на період дії програми капіталізації;

3) прогнозні значення нормативів капіталу банку та інших показників, які мають вплив на їх значення та запланований розмір регулятивного/основного капіталу банку, на період дії програми капіталізації із визначенням строків їх поступового досягнення;

4) документи, інформацію, що підтверджують можливість реалізації запланованих заходів.

3.2. Збільшення розміру регулятивного/основного капіталу банку здійснюється за рахунок внутрішніх та/або зовнішніх джерел.

Внутрішні джерела можуть включати: зменшення частки вкладень у цінні папери, зменшення інвестицій в асоційовані та дочірні компанії, зменшення вкладень в інші банки на умовах субординованого боргу.

Зовнішні джерела можуть включати:

1) збільшення розміру статутного капіталу банку;

2) внески за незареєстрованим статутним капіталом, включаючи додаткові внески акціонерів, залучення коштів інвесторів, власників вкладів (депозитів) за їх згодою;

3) кошти, залучені на умовах субординованого боргу;

4) отримання прибутку від операцій із акціонерами, включаючи отримання безповоротної фінансової допомоги, прощення боргу за наданими кредитами, депозитами, кредиторською заборгованістю, субординованим боргом або вкладеннями в боргові цінні папери власної емісії банку;

5) продаж власних акцій, викуплених банком у акціонерів;

6) реорганізацію банку шляхом приєднання, злиття;

7) реструктуризацію кредитів банку, за якими вимагалось збільшення розміру кредитного ризику за результатами оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, шляхом оформлення додаткового забезпечення за цими кредитами. Умови реструктуризації кредитів не передбачають погашення заборгованості за діючими кредитами за рахунок видачі нових кредитів, надання кредитів без належного забезпечення, надання

кредитів клієнтам із непрозорою структурою власності, клієнтам, фінансовий стан яких не підтверджує спроможності обслуговувати кредити за ринковими умовами та/або цільове використання кредитів викликає сумніви щодо їх повернення.”;

абзац четвертий пункту 3.3 викласти в такій редакції:

“показники балансу, звіту про прибутки і збитки та інші показники залежно від проблем банку.”;

главу доповнити чотирма новими пунктами такого змісту:

“3.4. Банк забезпечує складання програми капіталізації з дотриманням таких принципів:

1) переваги сутності визначених банком заходів над їх формою. Такий принцип передбачає економічну доцільність та ефективність заходів;

2) обґрунтованості визначених банком заходів та реалістичності їх виконання, що включає формування судження банку щодо:

реалістичності виконання заходів у встановлені строки та отримання економічного ефекту від їх реалізації в обсязі, визначеному програмою капіталізації, з урахуванням поточного стану економіки та ринкових умов;

спроможності банку та кожного власника істотної участі забезпечити підтримку нормативів капіталу банку в обсязі, передбаченому програмою капіталізації, ураховуючи оцінку макро- та мікроекономічних факторів, що впливають, та фінансову спроможність банку та акціонерів забезпечувати таку підтримку;

3) достатності та адекватності розроблених банком заходів, реалізація яких має забезпечити дотримання банком нормативів капіталу, установлених Національним банком.

3.5. Критерії оцінки прийнятності програми капіталізації банку:

1) програма капіталізації банку забезпечує дотримання банком значень нормативів капіталу у розмірах та в строки, визначені Національним банком;

2) наявність обґрунтованих розрахунків економічного ефекту від урахування в програмі капіталізації фактичних подій, що відбулися після дати, на яку відбулося порушення нормативу, до дати подання банком програми капіталізації, та від ужиття кожного із заходів, передбачених програмою капіталізації банку;

3) документальне підтвердження можливості реалізації запланованих заходів, включаючи:

задокументоване судження банку, що підтверджує дотримання банком принципів складання програми капіталізації;

підтвердження учасниками/інвесторами банку наявності коштів для капіталізації банку, включаючи надання фінансової допомоги;
надання учасниками/інвесторами банку запевнень, що капіталізація банку не здійснюється за рахунок кредитних коштів, отриманих у цьому або іншому банку прямо або опосередковано через його пов'язаних осіб;
наявність додаткових джерел збільшення регулятивного капіталу банку.

3.6. Національний банк забезпечує моніторинг і контроль за виконанням банком заходів, передбачених програмою капіталізації, шляхом:

1) аналізу звіту банку про виконання програми капіталізації, інформації та документів, які підтверджують виконання запланованих заходів;

2) аналізу активних операцій, які здійснені банком після дати оцінки якості активів банку, їх класифікації та розміру кредитного ризику за ними;

3) аналізу статистичної звітності банку, установлені нормативно-правовим актом Національного банку, що регулює порядок заповнення та подання статистичної звітності Національному банку;

4) проведення планових та позапланових інспекційних перевірок.

3.7. Національний банк під час аналізу звіту банку про виконання програми капіталізації має право враховувати вжиті банком заходи, які не були передбачені в програмі капіталізації, якщо ефект від їх реалізації забезпечить досягнення передбачених програмою капіталізації показників на звітну дату.”

Директор Департаменту методології

Н. В. Іваненко

ПОГОДЖЕНО

Заступник Голови

Національного банку України

_____ К. В. Рожкова

(підпис)

_____ 2018 року

(дата)